

SÉNAT DE BELGIQUE

SESSION DE 1936-1937

Projet de loi portant modification à l'article 9 de la loi du 31 mai 1888, sur la condamnation conditionnelle.

(Voir les n°s 51 (S. E. 1925); 436 (1925-1926); 155, 270 (1927-1928); 73, 120 (1929-1930) et les Annales parlementaires de la Chambre des Représentants, séances des 20 et 28 juin, 4 et 11 juillet 1928, 4 et 10 décembre 1930; les n°s 28 (session de 1930-1931), 108 (session de 1935-1936) et 163 (session de 1936-1937) du Sénat.)

**Amendements
présentés par le Gouvernement.**

ARTICLE PREMIER.

I. — Rédiger comme suit l'alinéa 2 :

« La durée du sursis est fixée par le juge. Il est d'un an au moins et de deux ans au plus s'il s'agit de peines de police, de *deux ans au moins et de cinq ans au plus* s'il s'agit de peines correctionnelles, à compter de la date du jugement ou de l'arrêt. »

NOTE EXPLICATIVE.

Le présent amendement a un double objet :

a) pour les peines *correctionnelles*, il réduit à deux ans au moins et cinq ans au plus la durée du sursis qui, dans l'état actuel du projet est de cinq ans à dix ans. Cette dernière durée se justifiait lorsque le projet permettait d'accorder le sursis même lorsque la peine était un emprison-

BELGISCHE SENAAAT

ZITTING 1936-1937

Wetsontwerp tot wijziging van artikel 9 der wet van 31 Mei 1888, op de voorwaardelijke veroordeeling.

(Zie de n^{rs} 51 (B. Z. 1925); 436 (1925-1926); 155, 270 (1927-1928); 73, 120 (1929-1930) en de Handelingen van de Kamer der Volksvertegenwoordigers, vergaderingen van 20 en 28 Juni, 4 en 11 Juli 1928; 4 en 10 December 1930; de n^{rs} 28 (zitting 1930-1931), 108 (zitting 1935-1936) en 163 (zitting 1936-1937) van den Senaat.)

**Amendementen
voorgesteld door de Regeering.**

EERSTE ARTIKEL.

I. — De 2^e alinea te doen luiden als volgt :

« De uitsteltermijn wordt door den rechter vastgesteld. Hij bedraagt ten minste een jaar en ten hoogste twee jaar wanneer het politiestrafpen, en *ten minste twee jaar en ten hoogste vijf jaar* wanneer het correctioneel strafpen geldt; hij gaat in met den dag van het vonnis of van het arrest. »

TOELICHTING.

Dit amendement heeft een tweevoudig doel :

a) voor de *correctioneel* straffen wordt, volgens dit amendement, de duur van het uitstel die, volgens het thans geldende ontwerp, vijf tot tien jaar bedraagt, teruggebracht op ten minste twee en ten hoogste vijf jaar. Die termijn van vijf jaar tot tien jaar was gewettigd toen, op grond van de

nement de cinq ans (*Doc. Chambre*, n° 436 du 19 octobre 1926). Elle ne se justifie plus maintenant que le projet limite l'octroi du sursis aux peines ne dépassant pas un an;

b) il précise que la durée du sursis est à compter de la *date* du jugement ou de l'arrêt : cela est conforme au texte flamand du projet ainsi qu'à l'article 9 en vigueur de la loi du 31 mai 1888.

Le présent amendement ne touche pas au terme du sursis de un an à deux ans, prévu par le projet pour les peines de police. Dans l'état actuel de la législation, le sursis est d'une durée de cinq ans au plus, sans indication d'un minimum (art. 9, loi 31 mai 1888).

II. — Rédiger comme suit l'alinéa 3 :

« La condamnation *aux peines dont l'exécution aura été ainsi suspendue* sera considérée comme non avenue si, pendant ce délai, le condamné n'en-court pas de condamnation nouvelle à l'emprisonnement ou à une peine plus grave pour crime ou délit. »

NOTE EXPLICATIVE.

Le présent amendement a pour but de marquer que lorsque le juge use de la faculté (reconnue par l'alinéa 1er de l'article 1er) de n'accorder le sursis que pour une ou certaines des peines qu'il prononce pour un fait, ce n'est pas toute la condamnation mais seulement la partie prononcée conditionnellement qui sera non ave-

bepalingen van het ontwerp, dat uitstel kon worden verleend zelfs wanneer de straf in een gevangenisstraf van vijf jaar bestond (*Kamer der Volksvertegenwoordigers, Bescheid* n° 436, van 19 October 1926). Die duur is niet meer te wettigen nu het ontwerp alleen voor de straffen, die niet meer dan één jaar bedragen, uitstel voorziet;

b) Het amendement bepaalt dat de uitsteltermijn ingaat met den dag van het vonnis of van het arrest; zulks was reeds voorzien in den Nederlandschen tekst van het ontwerp en komt tevens overeen met het van kracht zijnde artikel 9 der wet van 31 Mei 1888.

Aan den uitsteltermijn van één jaar tot twee jaar, die voor het ontwerp voor de politiestraffen is voorzien, wordt door dit amendement geen verandering gebracht. In den huidige stand van de wetgeving bedraagt het uitstel ten hoogste vijf jaar, zonder vermelding van een minimumduur (art. 9 der wet van 31 Mei 1888).

II. — De 3e alinea te doen luiden als volgt :

« De veroordeeling tot de straffen *waarvan de tenuitvoerlegging zoodoende zal geschorst zijn geworden*, wordt geacht niet te bestaan indien, gedurende dien termijn, de veroordeelde geen nieuwe veroordeeling tot gevangenisstraf of tot een zwaardere straf oploopt voor misdad of wanbedrijf. »

TOELICHTING.

Dit amendement heeft voor doel er op te wijzen dat, wanneer de rechter gebruik maakt van de door de eerste alinea van artikel 1 toegekende bevoegdheid om slechts voor één straf of voor sommige van de straffen die hij wegens éézelfde feit uitspreekt uitstel te verleen, niet de gansche veroordeeling maar enkel het voor-

nue dans le cas prévu à l'alinéa 3 de l'article 1er :

Supposons que le juge ait, par exemple, accordé le sursis pour l'emprisonnement subsidiaire à l'amende, sans l'accorder pour l'amende et que celle-ci ne soit pas encore payée à l'expiration du délai prévu à l'alinéa 3. Elle restera néanmoins exigible, aussi longtemps qu'elle ne sera pas prescrite, tandis que l'emprisonnement subsidiaire ne pourra plus être exécuté si le délai de sursis s'est écoulé sans que le condamné ait commis un fait entraînant une peine d'emprisonnement correctionnel ou une peine plus grave.

III. — Rédiger comme suit les alinéas 6 et 7 (en en faisant un seul alinéa) :

« Le juge peut faire dépendre l'octroi de sursis de l'exécution, dans un certain délai, de tout ou partie de la condamnation civile prononcée par lui. A l'expiration de ce délai fixé par le juge, la cause sera ramenée à l'audience par le ministère public pour y être statué définitivement sur l'octroi du sursis ».

ART. 3.

A supprimer.

NOTE EXPLICATIVE.

L'article 3 du projet dont le présent amendement propose la suppression avait pour but de mettre la loi sur la réhabilitation en concordance avec l'article 1er du projet en tant que celui-ci prévoyait pour les peines correctionnelles une durée de sursis de cinq ans à dix ans.

waardelijk uitgesproken gedeelte geacht wordt niet te bestaan in het bij de derde alinea van artikel 1 voorziene geval.

Een veronderstelling : de rechter heeft b.v. uitstel verleend voor de subsidiaire gevangenisstraf maar niet voor de geldboete, en deze geldboete is nog niet betaald bij het verstrijken van den bij de 3^e alinea voorzienen termijn. Die geldboete zal nochtans eischbaar zijn zoolang de verjaring niet is ingetreden, terwijl subsidiaire gevangenisstraf niet meer kan tenuitvoer worden gelegd indien de uitsteltermijn verlopen is zonder dat de veroordeelde een feit heeft gepleegd die een correctioneele gevangenisstraf of een zwaardere straf medebrengt.

III. — De alinea's 6 en 7 te doen luiden als volgt, en in een enkele alinea te vervatten :

« De rechter kan het verleen van het uitstel afhankelijk maken van de uitvoering, binnen een gestelden termijn, van het geheel of een gedeelte der door hem uitgesproken burgerlijke veroordeeling. Bij het verstrijken van dezen door den rechter vastgestelden termijn wordt de zaak opnieuw door het openbaar ministerie ter terechtzitting aangebracht om een eindbeslissing over het verleen van het uitstel te bekomen. »

ART. 3.

Te doen wegvallen.

TOELICHTING.

Artikel 3 van het ontwerp dat op grond van dit amendement moet wegvallen, had voor doel de wet op het eerherstel in overeenstemming te brengen met artikel 1 van het ontwerp voor zoover dit artikel voor de correctioneele straffen een uitsteltermijn van vijf jaar tot tien jaar voorzag.

Si l'amendement I ci-dessus réduisant le sursis à un terme de deux ans à cinq ans est adopté, l'article 3 du projet doit être supprimé.

Le Ministre de la Justice,
V. DE LAVELEYE.

Indien bovenstaand amendement I waarbij de uitsteltermijn op twee jaar tot vijf jaar wordt bepaalt, aangenomen wordt, dan moet artikel 3 van het ontwerp wegvallen.

De Minister van Justitie.
V. DE LAVELEYE.